

Collet (KF):

Folketingsvederlaget bliver givet til et medlem og ikke til et politisk parti, og deri består forskellen.

Gert Petersen (SF):

På baggrund af det radikale forslag synes jeg, der er grund til allerførst at sige til fagbevægelsen, at den bør tage den debat og de problemer, der ligger bag denne debat, meget, meget alvorligt. Tiderne har ændret sig siden De samvirkende Fagforbunds stiftelse. Med en vending af forfatteren Villy Sørensen er vores tid karakteriseret ved, at aldrig har der været så mange forsøg på at koste rundt med folk, og aldrig har folk i den grad modstået sig at blive kostet rundt med.

Hvis fagbevægelsen ikke skal ødelægge sig selv, må den erkende, at medlemmerne selv vil være direkte med i beslutningsprocesserne, ikke mindst om anvendelsen af deres egne penge, og at de i stadig ringere grad vil acceptere beslutninger f.eks. om partitilskud, når de tages henover hovedet på medlemmerne af større eller mindre såkaldt kompetente forsamlinger, uanset om disse kompetente forsamlinger er formelt demokratisk valgt. Denne oplevelse af virkeligheden fører til nogle frustrationer og modsætninger inden for fagbevægelsen, som kan få katastrofal betydning for fagbevægelsen.

Dette synes jeg man skal indse, og det er en appel, som jeg retter til fagbevægelsen, og det er en appel, der udspringer af respekt for og solidaritet med fagbevægelsen, og jeg håber, at den vil kende sin besøgstid, for ellers vil det ramme den selv, og det vil være til skade for dansk arbejderbevægelse, det vil være til skade for os alle.

Til gengæld kan socialistisk folkeparti ikke acceptere, at folketinget skal til at lægge bånd på fagbevægelsen. Det er fagbevægelsens egne medlemmer og ikke folketinget, der skal bestemme, hvordan fagbevægelsens midler skal anvendes. Vi gør ikke én skade – den delvise umyndiggørelse af fagbevægelsens medlemmer, som sker ved, at beslutningerne tages oppe i toppen og kun i ringe grad af medlemmerne selv – vi gør ikke den skade god ved at iværksætte en endnu større skade, nemlig en total umyndiggørelse af fagbevægelsen, i øvrigt inklusive fagbevægelsens medlemmer.

Også på et andet punkt er vi helt uenige med de radikale. Vi mener bestemt, at fagbevægelsen skal blande sig i politik, jo mere, jo bedre. Jeg hørte godt under den tidligere debat den radikale ordfører sige, at fagbevægelsen har med faglige spørgsmål og økonomi at gøre. Punktum. Vi mener, at lønarbejderens forhold bestemmes af meget mere end bare løn- og arbejdsvilkår. Derfor kan man ikke skille økonomi og politik. Lønarbejderens organisationer må også blande sig i skattepolitik, socialpolitik, investeringspolitik osv. og må selvfølgelig have lov til at støtte de politiske tiltag og partier, som de føler trækker på samme hammel som fagbevægelsen selv, men beslutningen herom må tages så demokratisk som overhovedet muligt, og her er der altså grund til at kritisere fremgangsmåderne i det, som kunne og burde være landets største græsrodsorganisation.

Jeg respekterer det radikale forslag for, at det også er rettet mod partitilskud fra arbejdsgiverside. Det hører man ellers ikke meget om. Arbejdernes organisationer optræder i fuld åbenhed, mens arbejdsgiverne og deres organisationer optræder i dyb hemmelighedsfuldhed. Til gengæld vil jeg nok sige, at det radikale forslag til at administrere arbejdsgivertilskuddet eller begrænse det på det nærmeste er umuligt at administrere. Hvordan vil man, som der står i bemærkningerne, gennemføre et tilsvarende regelsæt for aktieselskaber? Det er ikke til at regne ud, og jeg forstår godt, at de radikale ikke selv giver nogen anvisning.

Det først fornødne og det, der er praktisk, er at sikre fuld offentlighed om disse forhold. Partierne må meddele, hvilke tilskud de får, og fra hvem. På ét punkt kan vi godt støtte det radikale forslag. Det er punkt 4, hvori man forlanger, at også organisationer og firmaer i deres regnskaber skal offentliggøre, hvilke partier de støtter, og med hvor meget. Dermed tvinges ikke fagbevægelsen til en ny praksis – for den har den altid haft – men Dansk Arbejdsgiverforening og mange firmaer til at lægge kortene på bordet, og det ville være rart at kunne se dem.

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg har bedt min gruppe, om jeg måtte være ordfører i denne sag, er det, fordi jeg